

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 143

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Stockholm den 14 Januari 1940. 238

Älskade, tusen tusen tack för
ditt senaste, så kära brev!

Det har väl aldrig hänt för, att
jag inte tackat dig omgående för sådana
glädjespridar, men nu har det varit
omöjligt att komma till skrivbordet
en lugn stund dessa dagar.

En sådan rolig skildring du gav
övre Erik och äventyr med vår gemensam-
ma form motståndare! Hur din
berättelse borde geast ha lämnats
till trycket, så levande var den. Tack!

En minns kanske inte, att resten Johan
i fjol, just vid tiden för dina 80 år, skrev och
ödmjuktigen bad dig om några nyföreläsningar

samt sände mig en bok av honom själv.

En blev sannopådd i fråga om min morfars brev. Någon, som kom på besök i går, utbrut: "Här är ju precis, som när doktor Lagerlöf kunde vara här, så mycket blommar!"

Ja, Astrid Berwald, pianisten, kom själv upp med härliga rosor, och samma gjorde disponenten Nisser, som kom direkt från riksdagens öppnande.

Jag vill nu inte tala om alla brev, som jag har fått. Märkvärdigt, vad människor uttrycker sig bra.

Nej, nu skall jag tala affärer.

Jo, Helena hade fått höra, att det enda säkra hädanefter är dollarna. Pundet har inget värde. Detsamma har jag sedan fått bekräftat av en

banktjänsteman. Det är slut med dollars i marknaden, man kan inte uppbringa en enda. Helena hade varit inne i hyggliga banker, men omöjligt! Man hade visst skrattat åt hennes försök. Helena hade visat något nyårsdag från Jönköping. Hon undrade om hon skulle försöka sig på smyghandeln, men det bad jag henne låta bli. Det inte har hon gjort till sist.

Så undrar jag om du genom inspektoren har fått besked om att det är endast guldmunt, som skola utsläppas, inga smycken. Jag var rädd för mina fina guldarmband, som jag fick av dig två gånger och som äro rena guld. Men nej! Jag ringde till själva Riksbanken och fick veta, att det bara frågades efter mynt.

Men så är det frågan om alla dina
medaljer. Du ger väl inte bort
dem alla? Tänk, vad gubbarna,
skulle bli ledsna, om du gäve bort
den jeton, som de nu sist hade funderat
ut att hedra dig med på 80-årsdagen!!

Se du, jag har ju inte en sådan
där stor "maljong" som du, utom bara
en liten stackare, men dock av samma
slag. Du har 12te, jag bara 8de storleken
av Illis quorum.

Jag ringde till sjötra den nuvarande
Myntdirektören och fick veta, att denna
sorten håller 23 karat i själva slantur,
men bara 18 karat i "kronan", du vet. Han
värderade 23 karats ^{guld} till 450 kr. per gram. Så min
lilla "slant" ensam väger omkr. 30 gr., skulle den vara
värd omkr. 130 kr. Men din stora, vad väger
den? Och Sv. Akademiens förda, som du fick 1904?

Jag tänker på den där rycka
 pjäsen, som vi sågo tillsammans,
 där Karlén sade: "Villst du mig beleva!"

Så kanske du tänker nu om mig.

Jag vet ju inte vilka medaljer
 du har lovt bort, Men det berder
 i mig, att du lämnar dem ifrån
 dig. Kanske har du ont om pengar?
 Medaljernas värde vil inte vara
 nämnda i ditt testamente?!

Älskade, förlåt, att jag är så
 långgrandig! Du är ju en så praktig
 affärskvinnas själ, så några råd
 behövs du inte av en sådan stackare,
 som jag är.

Budri har bråttom. Sörpré farväl!
 Hålsa Gudra från Vän
 Kullberg.

Oaktningarna till det. Skrivsystem.

P.S.

du har väl nu blivit
beskörad av samma Östra-
Sunderby, som hemsökt ring?
Maria tog senast telefon av
niggen, som vill ha din
adress.